

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 19.09.1986, sp. zn. 8 Co 93/86, ECLI:CZ:NS:1986:8.CO.93.1986.1

Číslo: 34/1989

Právní věta: Ak nie je požívateľka čiastočného invalidného dôchodku zamestnaná a nemá preto žiadny príjem, nie je to samo osebe dôvodom k odňatiu tohto dôchodku.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 19.09.1986

Spisová značka: 8 Co 93/86

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod

Předpisy: 121/1975 Sb. § 62 100/1988 Sb. § 100

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 34

Ak nie je požívateľka čiastočného invalidného dôchodku zamestnaná a nemá preto žiadny príjem, nie je to samo osebe dôvodom k odňatiu tohto dôchodku.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 19. 9. 1986, [8 Co 93/86](#))

Krajský súd v Košiciach svojím uznesením potvrdil rozhodnutie Úradu dôchodkového zabezpečenia v Bratislave z 2. 4. 1986, ktorým odňal navrhovateľke čiastočný invalidný dôchodok.

Navrhovateľka podala proti tomuto uzneseniu odvolanie a trvala na svojej námietke, že pre zhoršený zdravotný stav nemôže pracovať. Svoje zamestnanie bola nútená zanechať zo zdravotných dôvodov.

Najvyšší súd SSR zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že sa uvedené rozhodnutie Úradu dôchodkového zabezpečenia zrušuje.

Z odôvodnenia:

V prejednávanej veci bolo sporné, či trvá nárok navrhovateľky na čiastočný invalidný dôchodok. Podľa výsledkov vykonaného dokazovania navrhovateľka nie je schopná vykonávať svoje pôvodné zamestnanie ako dojička. Je schopná vykonávať práce bez nadmernej fyzickej záťaže najmä dolných končatín (dlhé státie) s možnosťou striedania sedavej práce s chodením, príkladmo uvedené v

posudku posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia KNV zo 4. 6. 1986, ktorý podala pre potreby konania na súde (§ 107 zákona č. 121/1975 Zb. /1/ a § 11 ods. 2 zákona č. 132/1975 Zb. /2/); v posudku zaujala stanoviska, že zistený zdravotný stav navrhovateľky by podmieňoval jej čiastočnú invaliditu; neuznala ju však z toho dôvodu, že navrhovateľka nikde nepracuje a nemá žiaden príjem, a teda ani pokles zárobku. Uvedený zdravotný stav navrhovateľky bol konštatovaný aj v posudku príslušnej komisie sociálneho zabezpečenia, ktorý bol podkladom pre priznanie čiastočného invalidného dôchodku od 15. 10. 1984, od kedy prestala navrhovateľka pracovať.

Súd prvého stupňa bol preto toho názoru, že navrhovateľka nespĺňa podmienku poklesu zárobku, keďže od 14. 10. 1984 nikde nepracuje napriek tomu, že zdravotný stav jej dovoľuje vykonávať posudkovou komisiou sociálneho zabezpečenia KNV uvádzané zamestnania.

S týmto záverom súdu prvého stupňa nemožno súhlasiť.

Podmienkou nároku na čiastočný invalidný dôchodok je čiastočná invalidita pracujúceho, ako ju uvádza ustanovenie § 25 ods. 4 zákona č. 121/1975 Zb. /3/ Podľa neho sa pre čiastočnú invaliditu vyžaduje zhoršený stav v miere v ňom určenej a podstatný pokles zárobku ako dôsledok zhoršeného zdravotného stavu pracujúceho.

Spôsob zisťovania, či ide o podstatný pokles zárobku, upravuje ustanovenie § 20 vyhlášky č. 128/1975 Zb. /4/ Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že určuje najvyšší príjem, pri dosahovaní ktorého možno ešte hovoriť o podstatnom poklese zárobku vo vzťahu k nároku pracujúceho na čiastočný invalidný dôchodok. Najnižší príjem ako podmienku podstatného poklesu zárobku toto ustanovenie ani iný predpis neurčuje; odsek 4 ustanovenia § 20 vyhlášky č. 128/1975 Zb. v znení vyhlášky č. 141/1983 Zb. určoval všeobecne hranicu, pri ktorej sa podmienka podstatného poklesu zárobku považovala za splnenú, a to ak hrubý zárobok pracujúceho (požívateľa čiastočného dôchodku) nebol viac ako 1200,- Kčs mesačne.

Predpisy o sociálnom zabezpečení výslovne neriešia situáciu, keď požívateľ čiastočného invalidného dôchodku nie je zamestnaný a nemá žiaden príjem. Z ustanovení zákona č. 121/1975 Zb. a vyhlášky č. 128/1975 Zb., ktoré sa týkali ustanovení o starostlivosti o občanov so zmenenou pracovnou schopnosťou, za akých sa považujú aj požívatelia čiastočného invalidného dôchodku, bolo možno vyvodiť, že sa predpokladá aj možnosť, že požívateľ čiastočného invalidného dôchodku nebude zamestnaný, a to či už zo subjektívnych alebo objektívnych príčin. Pri subjektívnych príčinách sa občan vystavuje nebezpečeniu, že mu v budúcnosti nevznikne nárok na výhodnejší dôchodok (invalidný alebo starobný dôchodok), u ktorých sa vyžaduje, aby podmienky nároku sa splnili v čase trvania zamestnania; objektívne príčiny umožňovali nezamestnanému požívateľovi čiastočného invalidného dôchodku za podmienok uvedených v ustanoveniach § 136 a nasl. vyhlášky č. 128/1975 Zb. /5/ získať nárok na príspevok pred umiestnením do zamestnania. Podľa odseku 1 tohto ustanovenia patrilo občanovi so zmenenou pracovnou schopnosťou, ktorý nebol zamestnaný a ktorému nebolo možné zabezpečiť vhodné pracovné miesto alebo prípravu na pracovné uplatnenie, príspevok pred umiestnením do zamestnania za podmienok tam uvedených.

Sama skutočnosť, že navrhovateľka ako požívateľka čiastočného invalidného dôchodku nebola zamestnaná a preto nemala žiaden príjem, nebola dôvodom pre odňatie čiastočného invalidného dôchodku v zmysle ustanovenia § 62 ods. 1 zákona č. 121/1975 Zb. /6/ pre nespĺňanie podmienky podstatného poklesu zárobku.

Odvolačiaci súd preto z uvedených dôvodov zmenil uznesenie súdu prvého stupňa ve zmysle ustanovenia § 220 ods. 1 O. s. p. a v zmysle ustanovenia § 249 ods. 1 O. s. p. preskúmané rozhodnutie Úradu dôchodkového zabezpečenia zrušil.

Poznámky pod čarou:

- 1) Teraz porov. § 118 zákona č. 100/1988 Zb.
- 2) Teraz porov. § 93 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb.
- 3) Teraz porov. § 37 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb.
- 4) Teraz porov. § 19 vyhlášky č. 149/1988 Zb.
- 5) Teraz porov. § 118 vyhlášky č. vyhlášky č. 149/1988 Zb.
- 6) Teraz porov. § 96 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb.